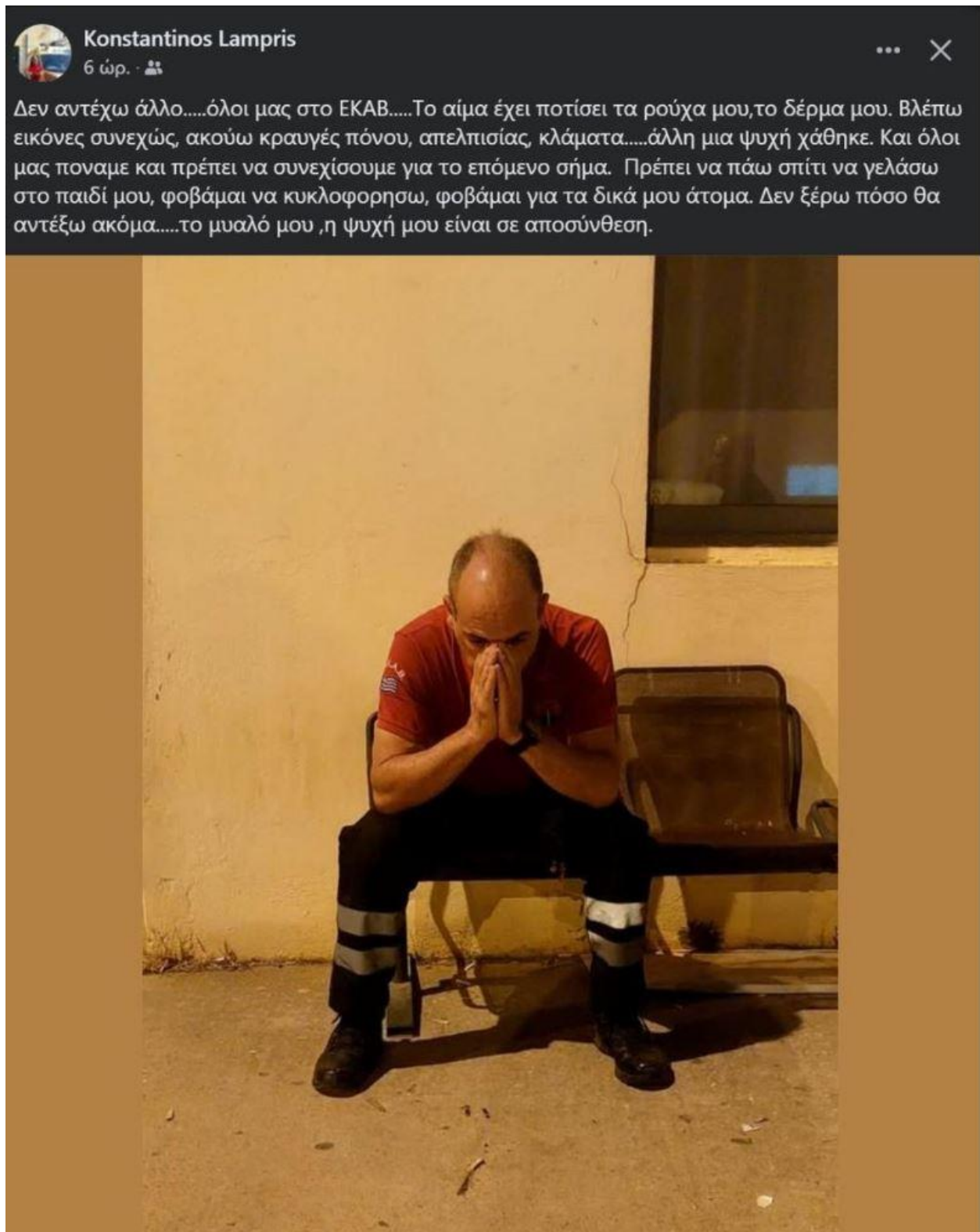

“Είστε οι Ήρωες της Καθημερινότητάς μας και Σας Ευγνωμονούμε!”

Konstantinos Lampris

6 ώρ. · 🧑🏻

Δεν αντέχω άλλο.....όλοι μας στο ΕΚΑΒ.....Το αίμα έχει ποτίσει τα ρούχα μου,το δέρμα μου. Βλέπω εικόνες συνεχώς, ακούω κραυγές πόνου, απελπισίας, κλάματα.....άλλη μια ψυχή χάθηκε. Και όλοι μας πονάμε και πρέπει να συνεχίσουμε για το επόμενο σήμα. Πρέπει να πάω σπίτι να γελάσω στο παιδί μου, φοβάμαι να κυκλοφορήσω, φοβάμαι για τα δικά μου άτομα. Δεν ξέρω πόσο θα αντέξω ακόμα.....το μυαλό μου ,η ψυχή μου είναι σε αποσύνθεση.

Γράφω με αφορμή την πρόσφατη σπαρακτική ανάρτηση του Κωνσταντίνου Λάμπρη, γιατρού στον τομέα ΕΚΑΒ Χανίων και του περιστατικού βίας που σημειώθηκε πριν λίγες μέρες...μέρα μεσημέρι! σε έναν από τους πιο ήσυχους δρόμους του Χολαργού που επί 8 χρόνια περπατάω καθημερινά, όταν ένας 57χρονος με βαρύ ιστορικό εγκλεισμών και ψυχιατρικών προβλημάτων πέταξε μολότοφ σε αστυνομικούς, τραυματίζοντας έναν και στη συνέχεια βγήκε στο μπαλκόνι απειλώντας περαστικούς και αστυνομικούς με τόξο-βαλλίστρα!

Όταν διάβασα την ανάρτηση του Κωνσταντίνου Λάμπρη, η πρώτη σκέψη μετά την βαθιά συγκίνηση - ευγνωμοσύνη που ένιωσα για τον Ηρωισμό του και των υπόλοιπων συνάδελφών του, ήταν να τους δίνει δύναμη πρωτίστως ο Θεός, -ψυχική και σωματική - για να μπορούν να συνεχίζουν αποτελεσματικά και απρόσκοπτα το ηρωικό τους καθήκον!

Πόσοι από εμάς δεν έχουμε δακρύσει και στεναχωρηθεί και μόνο στη...στιγμιαία θέα ενός ήπια τραυματισμένου συνανθρώπού μας ή ζώου, πόσοι από εμάς θα είχαμε την ψυχική και σωματική αντοχή να αντιμετωπίσουμε για ώρες βαρύτατα περιστατικά τραυματισμένων κάτω από αντίξοες συνθήκες; και πόσοι από εμάς θα είχαμε το ψυχικό σθένος να συνεχίσουμε καθημερινά να το κάνουμε, αν κάποιοι συνάνθρωποί μας κατέληγαν εξαιτίας των βαρύτατων τραυμάτων τους στα χέρια μας;

Ακριβώς την ίδια ευγνωμοσύνη αισθάνθηκα και για όλους τους ευσυνείδητους - έντιμους αστυνομικούς που ρισκάρουν τη ζωή τους καθημερινά για να προστατεύσουν ευάλωτους ή ανυπεράσπιστους πολίτες. Πόσο εύκολα ξεχνάμε ότι αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να επιστρέψουν την ίδια μέρα σπίτι τους τραυματισμένοι ή και έχοντας φύγει από αυτή τη ζωή...οι περισσότεροι τους κρίνουμε...εκ του ασφαλούς, κάνοντας τη βόλτα μας ανέμελα ή φλυαρώντας από κάποιο γραφείο! εκείνοι όμως είναι πάντα έτοιμοι να ρισκάρουν εμπράκτως τη ζωή τους για να προστατεύσουν όποιον τους χρειαστεί...

Ήρωες είναι και οι πυροσβέστες που με τα πενιχρά μέσα που διαθέτουν, καλούνται να αντιμετωπίσουν φονικές πυρκαγιές με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη σωματική τους ακεραιότητα...πόσες φορές δεν διαβάζουμε ότι κατέρρευσαν από την υπερπροσπάθεια να σβήσουν τη φωτιά, ότι υπέστησαν εγκαύματα ή έχασαν ακόμη και τη ζωή τους, πέφτοντας ηρωικά στο καθήκον...πόσοι από εμάς θα αντέχαμε για μέρες να παλεύουμε με τις φλόγες, ρισκάροντας τη ζωή μας και χωρίς να σταματήσουμε μέχρι να σβήσει η φωτιά;

Όλοι αυτοί είναι οι Ήρωες της καθημερινότητάς μας και τους οφείλουμε απύθμενη ευγνωμοσύνη! και μόνο γιατί είναι έτοιμοι να θυσιάσουν εμπράκτως τη ζωή και την ψυχική τους αντοχή ανά πάσα στιγμή, για να προστατεύσουν οποιονδήποτε τους χρειαστεί! τη στιγμή που όλοι εμείς μπορεί να κάνουμε ανέμελες βόλτες γελώντας ή να...γκρινιάζουμε εκ του ασφαλούς από κάποιο γραφείο...

Σοφία Παπανικολάου